

Sygn. akt I C 1312/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Marek Jasiński

po rozpoznaniu 23 marca 2023 r. w G.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko S. B.

o zapłatę

I. zasądza od S. B. na rzecz (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 6194,13 zł (sześć tysięcy sto dziewięćdziesiąt cztery złote trzynaście groszy) wraz z umownymi odsetkami za opóźnienie, wynoszącymi 23 marca 2023 r. 29% (dwadzieścia dziewięć procent), liczonymi jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, jednakże nie wyższymi niż wysokość maksymalnych ustawowych odsetek za opóźnienie, od 24 lipca 2021 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od S. B. na rzecz (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 420,69 zł (czteryście dwadzieścia złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 1312/21

UZASADNIENIE

Pozwem z 30 lipca 2021 r. powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (dalej (...)) domagał się od pozwanego S. B. kwoty 4114,17 zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od 24 lipca 2021 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu powód wskazał, że 16 kwietnia 1998 r. zawarł z pozwanym umowę kredytu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym w kwocie 13 000 zł. 24 kwietnia 2000 r. powód zawarł z pozwanym kolejną umowę kredytu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym, na podstawie której limit został zwiększony do 20 000 zł.

Powód podniósł, że w związku z brakiem spłaty powstałego zadłużenia, powód wypowiedział pozwanemu umowę pismem z 4 lutego 2020 r., co spowodowało, że całe zadłużenie z odsetkami i należnymi opłatami stało się zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym.

Pozew w niniejszej sprawie był kontynuacją procesu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, prowadzonego pod sygn. akt (...) w którym postępowanie zostało umorzono z uwagi na złożenie przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwany S. B. wniósł o oddalenie powództwa. Zarzucił, że powstanie zadłużenia miało być skutkiem nieuprawnionego zajęcia rachunku bankowego przez komornika.

W dalszej kolejności powołał szereg zarzutów dotyczących kwestii prawidłowości powołania organów (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G..

Odnosząc się do samego roszczenia powoda pozwany zarzucił sprzeczność w wyciągach z rachunku bankowego dotyczącą kwot i przeksięgowania salda kredytu odnawialnego. Zdaniem pozwanego przedmiotem sporu było przekazanie komornikowi kwoty 6528,52 zł tytułem wpływów z ZUS, co spowodowało podwójne potrącenie, zamiast obniżenia salda kredytu.

Pozwany podniósł również zarzut bezpodstawnego wypowiedzenia umowy kredytu odnawialnego w związku z wniesieniem przez pozwanego na rzecz powoda prowizji w wysokości 500 zł.

W piśmie przygotowawczym z 24 maja 2022 r. powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko i żądanie pozwu oraz rozszerzył powództwo, w ten sposób, że w miejsce dotychczas dochodzonej kwoty, wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 6194,13 zł wraz z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od 24 lipca 2021 r. do dnia zapłaty.

Powód podniósł, że prowizja za odnowienie kredytu odnawialnego została pozwanemu zwrócona, co więcej powód nie realizował zajęcia komorniczego w trakcie trwania umowy o kredyt odnawialny w związku z niewystępowaniem salda dodatniego na rachunku. Zgłaszane przez pozwanego wątpliwości dotyczące prawidłowości kwot i przeksięgowania salda wynikały z zaewidencjonowania limitu przyznanego w ramach umowy kredytu odnawialnego po skutecznym jej wypowiedzeniu na odrębnym rachunku. Do wypowiedzenia umowy doszło 5 maja 2020 r., a 9 maja 2020 r. dokonano przeksięgowania kredytu z rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego pozwanego na odrębny rachunek bankowy.

Powód przyznał, że pobrano od pozwanego prowizję za odnowienie kredytu na kolejne 12 miesięcy, jednakże gdy wypowiedzenie umowy kredytu doszło do skutku, prowizja ta została zwrócona i pobrano ją wyłącznie proporcjonalnie do okresu wykorzystania kredytu w wysokości 12,30 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

16 kwietnia 1996 r. pomiędzy (...) bankiem państwowym (obecnie (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.) a H. B. i S. B. zawarta została umowa o kredyt odnawialny w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym nr (...) -270-41-111, na mocy której posiadacz konta upoważniony był do zadłużania się na koncie osobistym w granicy kwoty kredytu, która, zgodnie z postanowieniami § 3 umowy wynosiła 13000 zł. Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

Kredyt udzielony na podstawie tej umowy miał charakter kredytu odnawialnego, co oznaczało, że każda spłata całości lub części wykorzystanej kwoty kredytu powodowała, że odnawiał się on do wysokości określonej w § 3 umowy. Mógł on być wykorzystywany w całości lub w częściach.

W § 2 umowy strony postanowiły, że okres zadłużenia z tytułu kredytu na koncie osobistym nie może przekroczyć 12 miesięcy, licząc od dnia pierwszej wypłaty powodującej jego powstanie. Ostatnim dniem spłaty kredytu był dzień, który datą odpowiadał dniowi pierwszej wypłaty powodującej powstanie zadłużenia z tytułu kredytu.

(...) mogło wyrazić zgodę na kontynuowanie zadłużenia z tytułu niespłaconego kredytu, w granicach limitu kredytowego ustalonego w § 3, na określony w aneksie do umowy okres. Zgoda ta zobowiązywała posiadacza konta do niezwłocznego uiszczenia prowizji od limitu kredytowego. W razie jej nieuiszczenia, istniejące zadłużenie na koncie osobistym stawało się kredytem przeterminowanym.

Oprocentowanie kredytu określały postanowienia § 4 umowy, zgodnie z którymi, kredyt oprocentowany był według stopy zmiennej określonej w uchwale Zarządu (...), przy czym nie mogła ona przekraczać stopy kredytu lombardowego NBP powiększonej o 6 punktów procentowych.

W § 7 umowy posiadacz konta zobowiązał się do zapewnienia środków pieniężnych na koncie osobistym w wysokości umożliwiającej comiesięczne pobieranie przez (...) naliczanych odsetek od kredytu.

Zapisy § 8 umowy określały kolejność zaliczania wpłat na konto osobiste na poczet poszczególnych należności z umowy:

1. opłat np. za monity,
2. spłaty odsetek według stopy obowiązującej dla kredytów przeterminowanych i postawionych w stan natychmiastowej wykonalności,
3. spłaty kwoty przekraczającej limit kredytowy,
4. spłaty odsetek od kredytu,
5. spłaty kredytu.

Zgodnie z postanowieniami § 10 umowy, w razie niespłacenia kredytu w terminie określonym w umowie, tj. 12 miesięcy:

1. (...) żądało jego spłaty w terminie do 14 dni, naliczając odsetki według zmiennej stopy procentowej określonej dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych w stan natychmiastowej wymagalności, obowiązującej w okresie utrzymywania się zadłużenia z tytułu umowy kredytu,
2. po upływie terminu określonego w pkt. 1, (...) upoważnione było do dochodzenia należności w trybie egzekucyjnym.

Powyższe nie miało zastosowania w przypadku udzielenia przez (...) zgody na kontynuowanie zadłużenia z tytułu niespłaconego kredytu, na określony w aneksie do umowy okres. W razie niedotrzymania warunków umowy zawartych w aneksie i nie zwrócenie się do (...) o dalsze kontynuowanie tego zadłużenia, miały zastosowanie postanowienia pkt. 1

Postanowienia § 12 pkt. 2 umowy przewidywały możliwość wypowiedzenia umowy z zachowaniem trzymiesięcznego terminu wypowiedzenia licząc od dnia wypowiedzenia w przypadku występowania zadłużenia z tytułu kredytu na koncie osobistym oraz w przypadku utraty przez posiadacza konta zdolności kredytowej. W tym przypadku, istniejące na dzień wypowiedzenia umowy zadłużenie nie mogło być zwiększane oraz spłata kredytu z odsetkami powinna nastąpić do dnia upływu terminu wypowiedzenia umowy.

W § 13 umowy zastrzeżono, że spłacenie kredytu w terminie 12 miesięcy umożliwia ponowne zadłużenie się na koncie osobistym do wysokości limitu kredytowego bez konieczności złożenia wniosku o zawarcie umowy o kredyt odnawialny. Wiązało się jednak z koniecznością zapłaty prowizji.

dowód: umowa o kredyt odnawialny w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowy – k. 7-8.

Na podstawie aneksu nr (...) z 24 kwietnia 1999 r. (...) bank państwowy wyraził zgodę na kontynuowanie przez H. B. i S. B. zadłużenia z tytułu niespłaconego kredytu przez okres kolejnych 12 miesięcy, począwszy od dnia obowiązywania aneksu.

dowód: aneks nr (...) – k. 9.

24 kwietnia 2000 r. pomiędzy (...) bankiem państwowym a S. B. i H. B. zawarta została kolejna umowa kredytu odnawialnego w kwocie 20000 zł, która upoważniała posiadacza rachunku do wykorzystania kredytu odnawialnego

do tej wysokości i dotyczyła rachunku nr (...) (po zmianie formatu numerów rachunków bankowych i przekształceniu (...) Banku państwowego w (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną: (...)).

Okres wykorzystania kredytu odnawialnego również nie mógł przekroczyć 12 miesięcy, licząc od dnia pierwszej wypłaty kredytu odnawialnego. Kredytobiorca mógł wykorzystywać i spłacać kredyt przez kolejne 12 miesięcy bez konieczności podpisywania aneksu do umowy, pod warunkiem, że na konto dokonywane były systematyczne wpłaty środków pieniężnych i kredytobiorca nie dokonał wypłat przekraczających wysokość kredytu odnawialnego.

Zabezpieczeniem spłaty kredytu miały być systematyczne wpłaty środków pieniężnych na konto.

Kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej, która w dniu podpisania wynosiła 21,2% i nie mogła przekroczyć wysokości stopy oprocentowania kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego powiększonej o 6 punktów procentowych. Odsetki te obliczane były miesięcznie i pobierane z konta bez odrębnej dyspozycji posiadacza. Jeżeli po obliczeniu odsetek brak było wpłaty lub środków na koncie, odsetki od kredytu zwiększały zadłużenie z tytułu kredytu.

W razie niespłacenia kredytu odnawialnego w umownym terminie oraz braku środków na koncie na spłatę kredytu odnawialnego, (...) naliczało od kwoty wykorzystanego kredytu odsetki według zmiennej stopy procentowej dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych, po upływie terminu wypowiedzenia, w stan natychmiastowej wymagalności.

(...) mógł wypowiedzieć umowę kredytu odnawialnego w przypadku:

1. niespłacenia kredytu odnawialnego wraz z odsetkami w umownych terminach,
2. przekroczenia kwoty kredytu odnawialnego,
3. rozwiązania umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego,
4. braku systematycznych wpłat środków pieniężnych w wysokości określonej w § 1 ust. 3 umowy.

Okres wypowiedzenia wynosił 30 dni od doręczenia wypowiedzenia kredytobiorcy.

Umowa określała kolejność zaliczania wpłat na konto osobiste na poczet poszczególnych należności z tytułu:

1. prowizji i opłat,
2. kosztów windykacji,
3. odsetek od zadłużenia przeterminowanego,
4. spłaty kwoty przekraczającej limit kredytowy,
5. spłaty odsetek od kredytu,
6. spłaty kredytu.

dowód: umowa z 24 kwietnia 2000 r. – k. 10-13.

W okresie od grudnia 2019 r. do 3 lutego 2020 r. na rachunku S. B. cały czas utrzymywało się ujemne saldo, które na dzień 3 lutego 2020 r. wynosiło -19 787,16 zł.

Rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy S. B. był przedmiotem zajęcia w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy (...) T. W. pod sygn. akt (...), prowadzonej na podstawie wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z 26 listopada 2014 r., sygn. akt (...) z klauzulą wykonalności.

W tym czasie, z uwagi na utrzymujące się ujemne saldo na rachunku, nie były przez bank realizowane żadne zajęcia egzekucyjne.

dowód: wyciągi z rachunków bankowych: k. 50-53, pismo komornika – k. 59.

Pismem z 4 lutego 2020 r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypowiedziała S. B. umowę kredytu odnawialnego do rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego nr (...) z powodu utraty przez niego zdolności kredytowej, wskazując, że termin wypowiedzenia wynosi dwa miesiące od dnia otrzymania wezwania, zaś wysokość zadłużenia z tytułu kredytu wynosiła 19808,55 zł.

Pismo to zostało doręczone S. B. 4 marca 2020 r. Umowa kredytu odnawialnego uległa rozwiązaniu 5 maja 2020 r.

dowód: pismo z 4 lutego 2020 r. z potwierdzeniem odbioru – k. 14 – 15.

Wprawdzie po złożeniu S. B. oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu bank pobrał 29 kwietnia 2020 r. prowizję za odnowienie kredytu w wysokości 500 zł. Zwrócił ją 7 maja 2020 r., pobierając jedynie kwotę 12,30 zł, proporcjonalnie do okresu obowiązywania umowy przed jej rozwiązaniem.

dowód: zestawienie operacji na rachunku bankowym – k. 83.

W okresie wypowiedzenia umowy, na rachunku w dalszym ciągu utrzymywało się ujemne saldo, wynoszące, w dniu jej rozwiązania -19 881,08 zł.

9 maja 2020 r. dokonano przeksięgowania zadłużenia z tytułu umowy kredytu odnawialnego w wysokości 19429,78 zł z rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego nr (...) na odrębny rachunek bankowy nr (...).

dowód: wyciąg z rachunku bankowego – k. 56.

Pismem z 15 czerwca 2020 r. (...) wezwał S. B. do zapłaty łącznej kwoty 17 823,68 zł oraz dalszych odsetek. W wezwaniu wskazał również na możliwość zawarcia w sprawie ugody lub porozumienia ustalającego warunki spłaty zadłużenia.

dowód: kopia wezwania do zapłaty – k. 5.

Po dokonaniu przeksięgowania zadłużenia z tytułu umowy kredytu odnawialnego, na rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym S. B. powstało saldo dodatnie i dopiero od tego momentu (...) zaczęło realizować zajęcia egzekucyjne w sprawie (...) Komornika Sądowego (...) T. W.. Pierwsza częściowa realizacja zajęcia nastąpiła 18 czerwca 2020 r., zatem już po rozwiązaniu umowy kredytu odnawialnego.

dowód: wyciąg z rachunku bankowego – k. 56, pismo komornika – k. 59, korespondencja stron – k. 84-85.

Po rozwiązaniu umowy, wpływy na rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy S. B. wpłynęła do 24 czerwca 2021 r. łączna kwota 19 242,98 zł, z której 6528,52 zł przekazana została w ramach realizacji zajęcia egzekucyjnego. Pozostała zmniejszyła saldo zadłużenia z tytułu kredytu.

dowód: wyciąg z rachunku bankowego – k. 98-101, rozliczenie umowy kredytu – k. 82, wykaz operacji na rachunku – k. 83-84.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy, istotny dla rozstrzygnięcia stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaofiarowanych przez strony dowodów w postaci dokumentów, z których część była złożona w oryginale (umowy kredytu), a także wyciągów z rachunków bankowych, kopii korespondencji stron. Ich autentyczność i wiarygodność nie była w toku procesu kwestionowana przez strony, nie budziła wątpliwości Sądu.

Odnosnie stanu faktycznego, bezsporne było między stronami, że zawarta została między nimi umowa kredytu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym. Istota sporu w niniejszej sprawie polegała na ocenie, czy została ona skutecznie przez powoda wypowiedziana, tj. czy zaszły przesłanki do postawienia całego zobowiązania w stan wymagalności, a w konsekwencji, prawidłowości określenia przez powoda wysokości zobowiązania.

Przed przystąpieniem do dalszych rozważać, w pierwszej kolejności wskazać trzeba, że podnoszone przez pozwanego okoliczności dotyczące nieprawidłowego, według niego, powołania organów (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. (wierzyciela w sprawie (...)) nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Pozwany z okoliczności tych wywodził bezskuteczność egzekucyjnego zajęcia rachunku czy też bezzasadność przekazywania przez powoda komornikowi prowadzącemu egzekucję kwot z rachunku, a to z uwagi na nieistnienie roszczenia. Jak wynikało z treści pisma Komornika, egzekucja prowadzona była na podstawie wyroku Sądu zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Pamiętać trzeba, że zgodnie z przepisem art. 804 § 1 k.p.c., organ egzekucyjny (w tym wypadku komornik) nie ma prawa badać zasadności i wymagalności obowiązku określonego tytułem wykonawczym. Skoro wierzyciel złożył orzeczenia Sądu z klauzulą wykonalności, to komornik, a w konsekwencji również bank, realizujący egzekucyjne zajęcie rachunku, miał obowiązek je wykonać i nie miał prawa weryfikacji okoliczności tym orzeczeniem stwierdzonych. Co do zarzutów dotyczących nieprawidłowości realizacji zajęcia egzekucyjnego poprzez przekazywanie komornikowi środków stanowiących kwotę wolną od zajęcia, należy wskazać, że przepisy art. 140 ustawy z 17 grudnia 1997 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych określają granice zajęcia egzekucyjnego świadczeń z tytułu zaopatrzenia emerytalnego, jednakże, jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego, z okresie poprzedzającym wypowiedzenie umowy, zajęcie egzekucyjne nie było faktycznie przez bank realizowane, a to z uwagi na utrzymujące się ujemne saldo na rachunku. Okoliczność ta miała jednak znaczenie dla stwierdzenia, czy pozwany posiadał zdolność kredytową.

Zgodnie z przepisem art. 70 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, bank uzależnia przyznanie kredytu od zdolności kredytowej kredytobiorcy. Przez zdolność kredytową rozumie się zdolność do spłaty zaciągniętego kredytu wraz z odsetkami w terminach określonych w umowie. Kredytobiorca jest obowiązany przedłożyć na żądanie banku dokumenty i informacje niezbędne do dokonania oceny tej zdolności. Zgodnie natomiast z przepisem art. 75 ust. 1 ab initio Prawa bankowego, w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu.

Odnosząc powyższe przepisy do okoliczności niniejszej sprawy, Sąd uznał, że jakkolwiek z analizy wyciągów z rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego pozwanego w okresie poprzedzającym wypowiedzenie umowy kredytu wynikało, że istotnie pozwany nie przekraczał limitu kredytowego i wpływały nań środki ze świadczenia emerytalnego pozwanego, to jednak fakt, że nie regulował on innych wymagalnych, stwierdzonych orzeczeniem sądu, zobowiązań, co więcej toczyło się wobec niego postępowanie egzekucyjne, w którym bank nie mógł zrealizować zajęcia komorniczego, wobec utrzymującego się na rachunku stale ujemnego salda, mogło stanowić wystarczającą podstawę do uznania utraty zdolności kredytowej, a w konsekwencji, wypowiedzenia umowy kredytu w oparciu o przepis art. 75 ust. 1 Prawa bankowego. Upływ terminu wypowiedzenia skutkowało rozwiązaniem umowy i postawieniem całej należności w stan wymagalności.

Odnosnie zarzutu pozwanego, że dokonywał on wpłat na rachunek, które powinny zmniejszać saldo zadłużenia z tytułu umowy kredytu, a zostały przez bank, zdaniem pozwanego, niezasadnie przekazane komornikowi, był on w ocenie Sądu niezasadny. Bank wykonywał obowiązek określony w art. 889 k.p.c., przy czym, zgodnie z przepisem art. 890 § 1 k.p.c., Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego dłużnika jest dokonane z chwilą doręczenia bankowi zawiadomienia o zakazie wypłat z tego rachunku i obejmuje również kwoty:

- 1) których nie było na rachunku bankowym w chwili jego zajęcia, a zostały wpłacone na ten rachunek po dokonaniu zajęcia;
- 2) które zostały wpłacone na inny rachunek, otwarty po dokonaniu zajęcia.

Oznaczało to, że skoro zajęcie było skuteczne i nie zostało ograniczone przez komornika, bank miał obowiązek jego realizacji. Dopóki zatem kwestia zakresu i skuteczności zajęcia, czy prawidłowości pobrania przez komornika określonych kwoty nie zostanie wyjaśniona w tamtym postępowaniu egzekucyjnym w drodze wykorzystania przez pozwanego odpowiednich środków prawnych, Sąd nie mógł w tym postępowaniu kwestionować skuteczności tych czynności egzekucyjnych.

Nie mógł również skutkować oddaleniem powództwa zarzut pozwanego, że przeksięgowanie kwoty niespłaconego kredytu z rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego na odrębny rachunek bankowy, stanowiło nieważną czynność prawną. Samo przeksięgowanie bowiem stanowiło jedynie czynność techniczną, nie mającą wpływu na fakt powstania i wysokość zadłużenia pozwanego. Czynnością taką było wypowiedzenie umowy kredytu, które, jak wyżej wskazano, jako mające oparcie w art. 75 ust. 1 Prawa bankowego, było skuteczne.

Wysokość należności pozostałej do spłaty została przez powoda wykazana dokumentami w postaci rozliczenia kredytu (k. 82) i zestawień operacji na rachunku.

Roszczenie o zapłatę umownych odsetek za opóźnienie, zważywszy, że ich stopa nie była przez pozwanego kwestionowana, znajduje oparcie w art. 481 § 1 k.p.c., przy czym z uwagi na przepis art. 481 § 2¹ k.p.c., stopa ich nie powinna przekroczyć wysokości maksymalnych odsetek ustawowych za opóźnienie.

Reasumując, powództwo, w kształcie nadanym mu pismem z 24 maja 2022 r. zasługiwało na uwzględnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 505³⁷ § 2 k.p.c., mając na uwadze to, że proces niniejszy stanowił kontynuację postępowania w elektronicznym postępowaniu upominawczym prowadzonym przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie pod sygn. akt (...). Pozwany, jako strona, która przegrała spór, obowiązany był zwrócić powodowi, na jego żądanie, celowe koszty dochodzenia swoich praw, w tym koszty poniesione w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Na sumę kosztów procesu złożyła się opłata sądowa od pozwu w wysokości 400 zł, koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz koszt notarialnego poświadczenia dokumentów w wysokości 3,69 zł. Przy czym, stosownie do przepisu art. 98 § 1¹ k.p.c., od kosztów tych Sąd zasądził ustawowe odsetki za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 1312/21

ZARZĄDZENIE

Dnia 28 kwietnia 2023 r.

1. (...);
2. (...);
3. (...).

Sędzia Marek Jasiński